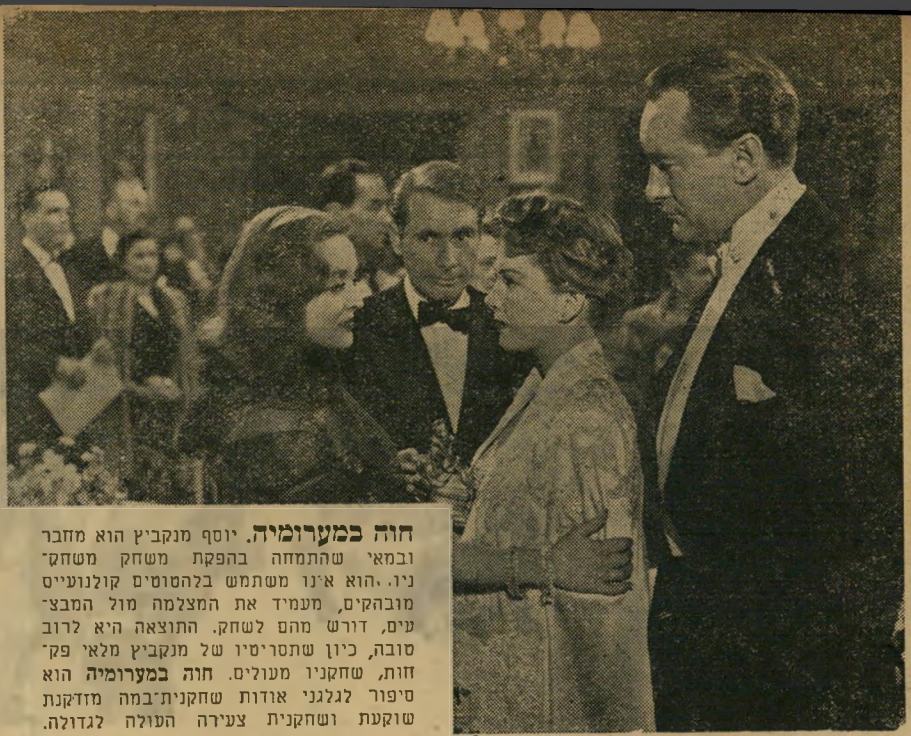

במעגל. כאשר כתב הסופר הוינאי היהודי ארטור שניצלר סידרה של עשרה מערכונים בהם נפגשים גבר ואשה, מתחילים במשחק אהבה, מגיעים לשיאו, מתאכזבים, לא יכול לפרסם אצל שום מו"ל, נאלץ להדפיס על זשבוננו, להפיצם כמעט בחשאי, עתה הובא למחזור אל הברד, בידיו המאומנות והעדינות של הבמאי הוינאי מקס אופולס, בהשתתפות חבר שחקנים צרפתיים בעל רמה גבוהה.

חנה במערומיה. יוסף מנקביץ הוא מחבר ובמאי שהתמחה בהפקת משחק משחק ניו. הוא אינו משתמש בלהטוטים קולנועיים מובהקים, מעמיד את המצלמה מול המבצעים, דורש מהם לשחק. התוצאה היא לרוב טובה, כיון שתסריטיו של מנקביץ מלאי פק'חות, שחקניו מעולים. **חנה במערומיה** הוא סיפור לגלגני אודות שחקנית במה מזדקנת שוקעת ושחקנית צעירה העולה לגדולה.

הטוב תשי"ב * הסרט הטוב

טובים היו סרטים שהגיעו ארצה להצגה בשנית: חלק עם הרוח, הן לא תקחוהו עמך, וביחוד על עכברים ואנשים. האחרון הוצג, לפני עשר שנים, פחות משבוע בארץ, וזה עתה להצלחה בהרבה יותר גדולה.

זרות ואהבה. הקולנוע הישראלי לא הראה בשנת תשי"ב כל התקדמות. אמנם, סרט אחד, קריה נאמנה, שצולם בישראל, הוצא לאור בשנה שעברה. אבל היה זה לא יותר מאשר סרט דובר אנגלית על רקע ישראלי, בהשתתפות שחקנים מקומיים אחדים. המחבר, הבמאי, השחקנים הישראליים, כולם היו זרים.

סרטים סובייטיים הוסיפו לבוא לארץ בקילוח דקיק. רובם היו לא יותר מאשר מנשרי תעמולה. רק יצירה אחת בלטה: אביר כוכב הזהב. היה זה סרט ארוך ורבי-משתתפים, שנכרה בו השפעה הוליבודית חזקה. בכלל מראה הסרט הסובייטי בשנים האחרונות נטייה לסמנים אמריקאים, לא דוקא מן המובחרים: בחורות ובחורים יפי תואר, תמונות אהבה ילדותיות. יש כאן ירידה גדולה מאז נראו לאחרונה יצירות כמו צ'אפלין ואלני סנדר נבסקי.

סימן טוב. עם השלמת בנינם של מספר בתי קולנוע חדשים שפר מצבו של מבקר הקולנוע הבינוני תורים רבים גדלדלו או נעלמו כליל, בעלי בתי הקולנוע החלו ללחום על לקוחותיהם, סימן טוב מאד — לקהל, הוא יוכל לראות את סרטי תשי"ב ביתר הרחבה.

שחקן המשנה: נייג'ל פטריק. בי סרט שלישייה המכיל שלושה סיפורים קצרים מאת סומרסט מוהם, מגלם דמות קומית, מאד אנושית; מבוצעת באמנות, דמוה על אפשרויות רבות הצפונות בה.

שחקנית המשנה: אן פרנסיס. בחירה זו לא היתה קלה. אן פרנסיס בי סרט גרוע, כה צעירות וכה מושחתות, דמוה על אפשרויות רבות הצפונות בה.

שנה. סרט צרפתי אחר, שערי הלילה, שהגיע במאוחר לארץ, היה מענין ביותר. איטליה שלחה שני סרטים בעלי גימה חברתית: נשים בלי שם והעיר מתנוונת. היו אלה סרטים רציניים וחזרי קים, אלא שלא התעלו לרמה אמנותית גבוהה. הקומדיה האחת שבאה מן הארצות הלטיניות היתה קרולין היקרה, בה שיחקה מרטיין קרול, אישיות קולנועית ממדרגה ראשונה. הצנזורה שי העביר תחילה את הסרט, חזר בו לאחר שהוצג בחיפה, החליט לקצץ ממנו קטעים מספר.

החדשים וישנים. הוליווד, הספקית הראשית של סרטים לישראל, שלחה רק מספר זעום של סרטים טובים ובינונים, הציפה את ישראל בי מבול של זבל. בין הסרטים הטובים היו: סיפור לואיזיאנה, הסרט שהיה טוב מדי בשביל אורחי תיאטרון, הוסר על ידם בכוח הזרוע מעל הבד; הנידונים לחיים, סרט עדין ופשוט אודות פצועי מלחמה שחצי גופם התחתון משותק; הוא רץ כל הדרך סרטו האחרון של ג'ון גארפילד; רק אתמול נולדה, מהדורה קולנועית של המחזה הנווד; הבאר, סרט חזק אודות יחסים ביני גזעיים בעיירה אמריקאית; מבעד לחלון, בו הצטיין במיוחד נער שחקן, בובי דריסקול; אבא היה לסבא, קומדיה על הזעיר בורגנות האמריקאית; באותו לילה גורלי, סרט פשע שההברקה העיקרית בו היתה משחקו של ספנסר טרייסי; חנה במערומיה, סרטו של יוסף מנקביץ אודות שחקנית במה מפורסמת.

רע תשי"ב * הסרט הרע

פימברנד מתחמק. מייקל פאול ואמריקן פרסבורגר כותבים, מפיקים, מביימים את סרטיהם ביחד. הם הצליחו להוציא מתחת ידיהם כמה וכמה יצירות משובחות. **פימברנד** נל המתחמק אודות הרפתקותיו של אציל אנגלי בצרפת של ימי המהפכה אינו אחת מהן. הם רצו להסריט סרט הרפתקאות ממד-רגה גבוהה, נכשלו כלי, ביחוד בגלל השימוש במוש בווד נייבו ריפסידי של לסלי הווארד.

ואלנטינו. רודולף ואלנטינו, כוכב הסרט האילם, היה, ללא ספק אישיות מענינת: בן אכרים איטלקי שהיגר לאמריקה, הפך תוך זמן קצר אילן של הנסים. הן רדפו אחריו ללא בושטה, התאכזבו בגללו. דמות זו מתקיימת הזוהר של הסרט היתה יכולה לשמש חומר מצוי לטרט ביוגרפי שיתן גם את הרקע החברתי של המאורעות. הדבר לא נעשה, ואלנטינו אינו יותר מאשר רומן זעיר